

РЕШЕНИЕ

№ 1995

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9742** по описа за **2023** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба подадена от В. К. Р. срещу Решение № 10073 от 13.06.2023 г. на СРС, ГО, 140 с-в по гр. д. № 38949/2022 г., с което е отхвърлено оспорването на касатора, срещу Заповед № 1151/05.09.2006 г. на кмета на СО, район „Искър“, с която е одобрено решение по преписка № 94-И-4305/27.07.2006 г. на Район „Искър“ за имот № 30056, к.л. № 579, кв. 51, УПИ I., отреден за „О., подземни гаражи, трафопост“ по плана на ж.к „Д. I“.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно, поради нарушение на материалния и процесуалния закон и необоснованост. Правят се възражения, че компетентността за преценка относно наличие на предпоставките за възстановяване на собствеността е на ОСЗ, а заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е само етап от процедурата по възстановяване.

Касаторът В. К. Р., чрез адвокат С., поддържа касационната жалба и моли за отмяна на решението на СРС. В съдебно заседание представя Акт за частна общинска собственост от 2000 г. , извадка план на кв. 3, Д., комбинирана скица за същия имот. Претендира присъждане на разноските по делото, съобразно приложен списък.

Ответникът по жалбата – кмет на Столична община район Искър, не се явява и не

изразява становище по жалбата.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА И. И. Ц. се явява се лично и представлява заинтересованите страни Р. В., В. В., Б. В., П. С., М. С. и Г. Ц..

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА Г. И. Д., се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА А. К. Р., Т. К. Р., Д. Д., Й. С. С., Ц. Р. С., С. Д. С., Р. Й. К., М. А. Х., М. М. Х., Д. С. С., Р. Д. С. не се явяват.

Заинтересованата страна Ц. е съгласен с жалбата, представя доказателства по делото. Посочва, че е издадена заповед за общинска собственост чак 2000 г., а те си търсят мястото от 1994 г.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита касационната жалба за неоснователна, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

След анализ на събраните доказателство в производството пред СРС е прието, че касаторът е наследник по закон по закон на Д. С. Н., б.ж. на [населено място], починал на 30.03.1971 г.

С решение от 18.04.2006 г., постановено по гр. д. №11513/2005 г. по описа на СРС, 47 състав, влязло в сила на 23.05.2006 г. е признато право на възстановяване на наследниците на Г. С. Н. и Д. С. Н. върху нива в м. Голяма могила с площ от 2, 300 дка, находяща се в землището на Г., [населено място], при граници: Ц. В., Т. А. и Братя А., по иск с правно основание чл. 11, ал. 2 от ЗСПЗЗ, предявен от Р. Д. С. и И. И. Ц. срещу ОСЗГ "П.". Издадено е удостоверение изх. №ВС-01/1369/07.07.2006 г. от ОСЗГ "П." на наследници на Г. С. Н. и Д. С. Н. в уверение на това, че на името на същите е заявен в срока по чл. 11, ал. 2 от ЗСПЗЗ имот в местност "Голяма могила", доказан с НА №197/1946 г., като имотът бил идентифициран след срока по чл. 18Д, ал. 5 от ППЗСПЗЗ като пл. 30056 и собствениците следва да представят скица на имота и удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ.

Със заповед № 1151/05.09.2006 г. е одобрено решението по преписка № 93-И4305/27.07.2006 г. на Район Искър за имот № 30056, к.л. № 579, кв.51, УПИ I, отреден за "О., подземни гаражи, трафопост", по плана на ж.к. "Д. Г", заявен от И. И. Ц. и Р. С., като е посочено, че върху имота са изградени част от жилищен блок, улица, зелени площи с асфалтови алеи и няма свободни площи.

С цел изясняване на обстоятелствата по делото СРС е назначил и приел заключение на съдебно-техническа експертиза. С нея било установено, че в процесния имот с №30056 по помощния кадастрален план по чл. 13, ал. 1 от ППЗСПЗЗ на [населено място] на кад.л. №579 попадат сгради, които са изградени в края на 70-те години на ХХ век, а именно [жилищен адрес] [жилищен адрес] бл.160 и търговската сграда, като пространството зад бл.159 и пространството между бл.158 и бл.159 е реализирано като зелена площ с пешеходни алеи, обособени са [улица]и двете второстепенни улици по кадастрален план емисия 1980 г., в обхвата на кад. л. 579 от плана на [населено място]. Експертът е посочил, че през имота преминават следните подземни проводи и съоръжения: водопровод, електрическа мрежа от високо и ниско напрежение, топлопровод и битова канализация. Реализирана е вертикална

планировка по отношение на алеи и зелени площи, реализирани са и [улица]и двете второстепенни улици. Установил е, че застроените площи, заети от сгради, зелени площи и улици са, както следва: засегната застроена площ на бл.158 - 44, 80 кв.м., засегната застроена площ на бл.160 - 306, 60 кв.м.; засегната застроена площ от търговска сграда ПИ 68134.1500.2463.1 - 59 кв.м.; част от имот №30056, попадаща в обхвата на реализирана [улица]- 1432 кв.м., площ от имот с № 30045, попадаща върху изградени второстепенни улици и паркинг - 1424 кв.м.; засегната площ от имот с №30045 по регулационен план от 2019 г. в УПИ IV - за озеленяване в режим на ТГО - 556 кв.м.; площ от 91 кв.м., заета от сервитут на подземни електропроводи. От заключението на вещото лице било установено, че последният е направил и две предложения за обособяване на имоти, като в първия вариант през обособения имот преминава водопровод и е необходимо да се вземе предвид габарита на сервитута при евентуално застрояване, а вторият вариант е възможен в случай, че не се съобрази изграденият паркинг, обслужващ нуждите на многофамилната жилищна сграда и изградената подземна мрежа и съоръжения на топлофикация. Вещото лице е посочило, че предложените варианти не отговарят на нормативните изисквания на чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗУТ за обособяване на УПИ за жилищни нужди, съответно при едно бъдещо урегулиране би могло евентуално да се обособи имот за обществено обслужване.

Със заповед № 1151/05.09.2006 г. на кмета на СО, район Искър е одобрено решението по преписка № 93-И-4305/27.07.2006 г. на Район Искър за имот № 30056, к.л. № 579, кв. 51, УПИ I, отреден за „О., подземни гаражи, трафопост“ по плана на ж.к. „Д. I“. Видно от нея е, че върху имота са изградени част от жилищен блок, улица, зелени площи с асфалтови алеи и няма свободни площи.

Направени са правни изводи, които се споделят и от настоящата съдебна инстанция, че застроената и незастроената част от имотите се установява със заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. Въз основа на установеното в заповедта ОСЗ решава да възстанови или да откаже възстановяване на правото на собственост с решението си по чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ

Настоящият състав на АССГ, счита че, обжалваната пред районния съд заповед е издадена от кмета на общината в производство по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, целящо определяне на застроената площ с прилежащия ѝ терен и свободната от застрояване площ, съгласно техническите правила и норми, което производство е във връзка с възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии от общинската служба по земеделие и гори. Съдът споделя изводите на първоинстанционния съд, че в процедурата по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, техническата служба и кметът на общината извършват преценка само на състоянието на имота, свързано с неговото застрояване, без да изследват условията, при които е извършено и законосъобразността на проведеното строителство, тъй като тези обстоятелства подлежат на преценка от органа по възстановяването в последваща процедура. Поради това единственото относимо в случая обстоятелство е наличието на реализирана дейност по смисъла на § 1в от ДР на ППЗСПЗЗ, която е пречка площта да се счита за свободна.

Съгласно чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, застроената част се определя служебно от техническата служба на общината, като решенията ѝ се одобряват със заповед на кмета.

Със заповед № 1151/05.09.2006 г. е одобрено решението по преписка №

93-И4305/27.07.2006 г. на Район Искър за имот № 30056, к.л. № 579, кв.51, УПИ I, отреден за "О., подземни гаражи, трафопост", по плана на ж.к. "Д. I", заявен от И. И. Ц. и Р. С., като е посочено, че върху имота са изградени част от жилищен блок, улица, зелени площи с асфалтови алеи и няма свободни площи.

Видно от заключението по изготвената СТЕ, неоспорено от страните и кредитирано, като компетентно изготвено, в обхвата на имот попадат сгради, които са изградени в края на 70-те години на XX век, а именно [жилищен адрес] [жилищен адрес] бл.160 и търговската сграда, като пространството зад бл.159 и пространството между бл.158 и бл.159 е реализирано като зелена площ с пешеходни алеи, обособени са [улица]и двете второстепенни улици по кадастрален план емисия 1980 г., в обхвата на кад. л. 579 от плана на [населено място], както и че през имота преминават следните подземни проводни и съоръжения: водопровод, електрическа мрежа от високо и ниско напрежение, топлопровод и битова канализация.

При така установените по делото факти, правилно районният съд е приел, че цялата площ на процесния имот се явява застроена по смисъла чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, защото е налице реализирано комплексно застрояване, при което се реализират съвкупност от мероприятия, които включват освен изграждането на постройката, така и улици, зелени площи, паркинги, алеи и др. В този смисъл комплексният характер на мероприятията не допуска незаетите от сгради и съоръжения пространства да бъдат определени като свободни от застрояване, тъй като същите се явяват част от предвидената по плана инфраструктура.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63в ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXVIII КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 10073 от 13.06.2023 г. на СРС, ГО, 140 с-в по гр. д. № 38949/2022 г., с което е отхвърлена жалбата на В. К. Р., срещу Заповед № 1151/05.09.2006 г. на кмета на СО, район „Искър“, с която е одобрено решението по преписка № 94-И-4305/27.07.2006 г. на Район „Искър“ за имот № 30056, к.л. № 579, кв. 51, УПИ I., отреден за „О., подземни гаражи, трафопост“ по плана на ж.к „Д. I“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.